

Hâkimiyet Kavramı

Musa Ebu Cafer

6 Ağu, 2017

<https://ilimvecihat.com>

Hamd âlemlerin Rabbi, sahibi ve hâkimi olan Allah’a, salât ve selam efendimiz, önderimiz Rasûlullah’a, ehli beytine, ashabına ve yolunu takip eden mü’minlere olsun.

Hâkimiyet; Egemenlik, yasama ve kanun çıkarma gibi manalara gelir. Türkiye Büyük Millet Meclisinde büyük harflerle şu ibare yazılıdır: **“EGEMENLİK (HÂKİMİYET) KAYITSIZ ŞARTSIZ MİLLETİNDİR”**

Bu yazının ne anlama geldiğini, doğru olup olmadığını ve ne zamandan beri asıldığını hiç düşündünüz mü?

Bu yazının manası şudur: İtiraz edilmeksizin ve irdelenmeksizin kanun koymak, haram (yasak) ve helal (serbest) vaaz etmek ve yönetim; Âlemlerin Rabbi olan Allah’ın değil, tamamıyla milletindir. Milletın helal dediğı helal, haram dediğı haramdır. Serbest bıraktığı serbest yasakladığı yasaktır.!

Millet isterse içkiyi, faizi, kumarı, zinayı, eşcinselliğı ve daha başka rezillikleri serbest kılabilir. Bu kararlara hiç kimse itiraz edemez! Ve karşı duramaz!.

Osmanlı Devletinin çöküşü sonrasında 1923’te Laik Demokrat Türkiye Cumhuriyeti kurulurken bu temel üzerine kurulmuştur.

Bu söz sizce bu kainatın sahibi ve hâkimi olan Allah-u Teâlâ’ya başkaldırı ve savaş ilanı değil midir.?

Halbuki biz Müslümanlar Allah-u Teâlâ’nın mesajı olan Kur’an’ı Kerim’den şunu öğreniyoruz:

“Hüküm sadece Allah'a aittir. O size kendisinden başkasına ibadet etmemenizi emretmiştir. İşte dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğı bilmezler.” (Yusuf Sûresi, 40)

İmam Taberi (*rahimehullah*) bu ayetle alakalı olarak şöyle demektedir. “Allah (*celle celaluhu*) yarattığı hiçbir varlığı hükmünde kendisine ortak kabul etmez. Bilakis kulları arasında tek başına hüküm verecek, onların işlerini düzenleyecek ve dilediğı gibi tasarrufta bulunacak olan ancak O’dur.” (Taberi Tefsiri 8/212)

Yani kısacası “Egemenlik Kayıtsız Şartsız Allah’ındır.” Çünkü yaratan O’dur, sahip olan O’dur, ibadete tek layık olan O’dur.

Nasıl ki demokraside egemenlik, hakimiyet hakkının beşere ait olduğunu noktasında hiçbir ihtilaf, şek ve şüphe yok ise, İslam’da da bu yetkinin ancak

ve ancak Allah-u Teâlâ'ya ait olduğu hususunda hiçbir şek ve şüphe yoktur. İslam'da en yüksek otorite, kendisinden başka hiçbir otoritenin bulunmadığı tek sulta sahibi Allah-u Teâlâ'nın bizzat kendisidir. O'nun hükmünü bozacak hiçbir merci, O'nun sözünün üzerinde hiçbir söz sahibi yoktur. Bu tevhid kelimesine şahitlik eden her Müslümanın zihninde güneş gibi açık olan bir meseledir. Allah-u Teâlâ şöyle buyuruyor:

"Dikkat edin! Hem yaratmak, hem de emretmek sadece O'na mahsustur. Âlemlerin Rabbi Allah ne yücedir." (A'râf Sûresi, 54)

Allah-u Teâlâ, hükmün ve otoritenin tek sahibi olması dolayısıyla, kullar arasında ancak kendi hükümleri ile hükmedilmesini emretmekte, buna karşılık Allah'ın hükümleriyle hükmetmeyenlerin kâfirler, zalimler ve fâsıklar olduklarını bildirmektedir:

"Allah'ın indirdiği hükümlerle hükmetmeyenler, kâfirlerin... zalimlerin... fâsıkların ta kendileridir." (Maide Sûresi, 44-45-47)

Allah-u Teâlâ kulların arasında meydana gelebilecek bütün ihtilaflara dair yetkinin sadece Kendisine ait olduğunu bildirmiş, hakkında ihtilafa düşülen bütün meselelerde O'nun hakemliğini tanımayı emretmiştir:

"Eğer bir şey hakkında ihtilafa düşerseniz, onun çözümünü Allah'a ve Rasûlüne götürün." (Nisa Sûresi, 59)

Bununla beraber Allah-uu Teâlâ, ihtilafların ve anlaşmazlıkların çözümünü Allah'tan başkasının hükümlerine götüren kimselerin iman iddialarını ise reddetmektedir:

"Sana indirdiğimize ve senden önce indirdiklerimize iman ettiğini iddia edenleri görmedin mi? Tağuta muhakeme olmak istiyorlar. Ancak onun hükmünü inkâr etmekle emir olunmuşlardı. Şeytan onları derin bir sapıklığa düşürmek istemektedir." (Nisa Sûresi, 60)

Ve nihai olarak Allah-u Teâlâ hükmüne hiç kimseyi ortak tanımadığını beyan ederek, kendi hükmü dışında kalan bütün hükümlerin cahiliye hükümleri ya da Tağutun otoritesi olarak isimlendirmiştir.

"O hiçbir kimseyi hükmünde ortak kabul etmez." (Kehf Sûresi, 26)

"Onlar cahiliyenin hükmünü mü istiyorlar. Gerçekten inanan bir topluluk için Allah'tan daha iyi hüküm veren kim vardır." (Maide Sûresi, 50)

Sonuç: Egemenlik hakkını yüce Allah’a değilde millete veren, Allah-u Te    nın kanunlarıyla değil de demokrasi ürünü kanunlarla yönetilmek isteyen toplulukların İslam dini ile hiçbir bağları kalmaz. Bu topluluklar La ilahe illallah deseler de, namaz kılıp zekat verseler de, her sene hacca gitseler de durum değişmez, ahirette ibadetleri onlara fayda vermeyecektir. Allah’ın affına mazhar olamazlar.      egemenliği millete vermek küfür ve şiktir. Allah-u Te     şöyle buyurur:

“Allah, kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz; bundan başkasını, (günahları) dilediği kimse için bağışlar. Allah'a ortak koşan kimse büyük bir günah (ile) iftira etmiş olur.” (Nisa S resi, 48)

Davamızın sonu Allah-u Te    ’ya hamd etmektir.